

Jestira

¹ U vrijeme Asvirovo, a taj Asvir carovaše od Indije do Etiopije u sto i dvadeset i sedam zemalja, ² U to vrijeme, kad sjeđaše car Asvir na prijestolu carstva svojega u Susanu carskom gradu, ³ Treæe godine carovanja svojega uèini gozbu svijem knezovima svojim i slugama svojim, te bijaše kod njega sila Persijska i Midska, vlastelji i upravitelji zemaljski; ⁴ I on pokazivaše bogatstvo i slavu carstva svojega i diku i krasotu velièine svoje mnogo dana, sto i osamdeset dana. ⁵ I poslije tih dana uèini car svemu narodu što ga bijaše u Susanu carskom gradu od maloga do velikoga gozbu za sedam dana u trijemu u vrtu od carskoga dvora. ⁶ Zavjesi bijeli, zeleni i ljubièasti bijahu obješeni vrcama bijelijem, lanenijem i skerletnijem o bioèuzima srebrnijem na stupovima mramornijem; odri bijahu zlatni i srebrni po podu od zelenoga, bijeloga, žutoga i crvenoga mramora. ⁷ A piæe davahu u sudovima zlatnijem, i to u sudovima drugim i drugim, a vina carskoga bješe izobila, kako može biti u cara. ⁸ I piæem niko ne navaljivaše po naredbi, jer car bješe zapovjedio svijem pristavima doma svojega da èine kako ko hoæe. ⁹ I carica Astina uèini gozbu ženama u carskom dvoru cara Asvira. ¹⁰ Sedmi dan kad se car razveseli od vina reèe Meumanu, Visati, Arvoni, Vikti, Avakti, Zetaru i Harkasu, sedmorici dvorana koji dvorahu pred carem Asvirom, ¹¹ Da dovedu caricu Astinu pred cara pod carskim vijencem, da pokaže narodima i knezovima ljepotu njezinu, jer bijaše lijepa. ¹² Ali carica Astina ne htje doæi na rijeè carevu, koju joj poruèi po dvoranima; zato se car vrlo razgnjevi i gnjev se njegov raspali u njemu. ¹³ I reèe car mudarcima

koji razumijevahu vremena jer tako car iznošаше stvari pred sve koji razumijevahu zakon i pravdu, ¹⁴ A najbliži do njega bijahu Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena i Memukan, sedam knezova Persijskih i Midskih, koji gledahu lice carevo i sjedahu na prvijem mjestima u carstvu): ¹⁵ Što treba po zakonu èiniti s caricom Astinom što nije uèinila što je zapovjedio car Asvir preko dvorana? ¹⁶ Tada reèe Memukan pred carem i knezovima: nije samo caru skrivila carica Astina nego i svijem knezovima i svijem narodima po svijem zemljama cara Asvira. ¹⁷ Jer æ se djelo carièino raziaei meðu sve žene, pa æ prezirati muževe svoje govoreæi: car Asvir zapovjedi da dovedu preda nj caricu Astinu, a ona ne dođe. ¹⁸ I od danas æ kneginje Persijske i Midske koje èuju šta je uèinila carica tako govoriti svijem knezovima carevijem; te æ biti mnogo prkosa i svađe. ¹⁹ Ako je ugodno caru, da izide carska zapovijest od njega i da se upiše meðu zakone Persijske i Midske da je nepromjenito, da Astina ne izlazi više pred cara Asvira i da æ car dati njezino carstvo drugoj boljoj od nje. ²⁰ I kad se zapovijest careva koju uèini èuje po carstvu njegovu svemu kolikome, sve æ žene poštovati svoje muževe od velikoga do maloga. ²¹ I ovo bi po volji caru i knezovima, i uèini car kako reèe Memukan. ²² I razasla knjige po svijem zemljama carskim, u svaku zemlju njezinijem pismom i svakomu narodu njegovijem jezikom, da bi svaki muž bio gospodar u svojoj kuæi; i bi proglašeno jezikom svakoga naroda.

2

¹ Poslije toga, kad se utiša gnjev cara Asvira, on se opomenu Astine i što je uèinila i što je naređeno za nju. ² I rekoše momci carevi, sluge njegove: da potraže caru mladijeh djevojaka lijepijeh; ³ I neka odredi car pristave

po svijem zemljama carstva svojega da skupe sve djevojke mlade i lijepe u Susan grad carski u ženski dvor pod ruku Igaja dvoranina careva, èuvara ženskoga, i neka im se daju potrebe za ljepotu. ⁴ Pa koja djevojka bude po volji caru, neka bude carica na Astinino mjesto. I to bi po volji caru, i uèini tako. ⁵ Bijaše u Susanu carskom gradu Judejac po imenu Mardohej, sin Jaira sina Simeja sina Kisova, od plemena Venijaminova, ⁶ Koji bi odveden u ropstvo iz Jerusalima s robljem koje bi odvedeno u ropstvo s Jehonijom carem Judinijem, kojega zarobi Navuhodonosor car Vavilonski. ⁷ On odgajaše Adasu, a to je Jestira, kæi strica njegova, jer ne imaše oca ni matere; a djevojka bijaše lijepa stasa i krasna lica, i po smrti oca joj i matere uze je Mardohej za kæer. ⁸ I kad se razglasi rijeè careva i zapovijest, i mnogo se djevojaka skupi u Susan grad carski pod ruku Igajevu, bi i Jestira dovedena u dvor carev pod ruku Igaja èuvara ženskoga. ⁹ I djevojka mu omilje i nađe milost u njega, te joj odmah dade potrebe za ljepotu i dio njezin, i sedam pristalijeh djevojaka iz carskoga doma, i namjesti je s njezinijem djevojkama na najljepše mjesto u ženskom domu. ¹⁰ Jestira ne kaza naroda svojega ni roda svojega, jer joj Mardohej bješe zabranio da ne kazuje. ¹¹ A Mardohej hodaše svaki dan ispred trijema od ženskoga doma da bi doznao kako je Jestira i što æe biti od nje. ¹² A kad bi došao red na koju djevojku da uđe k caru Asviru, pošto bi joj se èinilo po ženskom zakonu dvanaest mjeseca jer toliko vremena trebaše da se uljepšavaju, šest mjeseca uljem od smirne a šest mjeseca mirisima i drugim stvarima za ljepotu žensku ¹³ Tada bi djevojka išla k caru, i što bi god rekla dalo bi joj se da s tijem ide iz ženske kuæe u dom carev. ¹⁴ Uveèe bi ušla, a ujutru bi se vratila u drugu kuæu žensku pod ruku Sazgaza dvoranina careva, èuvara inoèkoga; više ne bi išla k caru, veæ ako bi je htio

car, te bi bila pozvana po imenu. ¹⁵ I tako kad dođe red na Jestiru kæer Avihaila strica Mardohejeva, koju bješe uzeo za kæer, da uđe k caru, ona ne zaiska ništa nego što reèe Igaj dvoranin carev, èuvar ženski; i Jestira nalažaje milost u svakoga ko je viđaše. ¹⁶ Tako bi Jestira odvedena k caru Asviru u carski dvor njegov desetoga mjeseca, koje je mjesec Tevet, sedme godine carovanja njegova. ¹⁷ I caru omilje Jestira mimo sve druge žene, i pridobi milost i ljubav njegovu mimo sve djevojke, te joj metnu carski vijenac na glavu i uèini je caricom na mjesto Astinino. ¹⁸ I uèini car veliku gozbu svijem knezovima svojim i slugama svojim radi Jestire, i pokloni zemljama olakšice i razdade darove kako car može. ¹⁹ A kad se drugom skupljahu djevojke, Mardohej sjeđaše na vratima carevijem. ²⁰ A Jestira ne kaza svojega roda ni naroda, kao što joj bješe zapovjedio Mardohej, i Jestira èinjaše što joj Mardohej govoraše, kao kad se odgajaše kod njega. ²¹ U te dane, kad Mardohej sjeđaše na vratima carevijem, rasrdiše se Vihtan i Teres dva dvoranina careva između onijeh koji stražahu na pragu, i gledahu da dignu ruke na cara Asvira. ²² A to dozna Mardohej i javi carici Jestiri, a Jestira kaza caru u ime Mardohejevo. ²³ I kad se stvar izvidje i nađe, biše obješena ona obojica na drvo, i to se zapisa u knjigu dnevnika pred carem.

3

¹ Poslije toga podiže car Asvir Amana sina Amedatina, Agageja, i uzvisi ga, i namjesti mu prijesto više svijeh knezova što bijahu kod njega. ² I sve sluge careve što bijahu na vratima carevijem klanjahu se i padahu pred Amanom, jer tako bješe car zapovjedio za nj. Ali Mardohej ne klanjaše se niti padaše. ³ I sluge careve što bijahu na vratima carevijem govorahu Mardoheju: zašto prestupaš

zapovijest carevu? ⁴ I pošto mu od dana na dan govoriše a on ne poslušā, javiše Amanu da vide hoæe li ostati rijeèi Mardohejeve, jer im bješe kazao da je Judejac. ⁵ A kad vidje Aman da se Mardohej ne klanja niti pada pred njim, napuni se gnjeva Aman. ⁶ Ali mišljaše da nije vrijedno da digne ruku na Mardoheja samoga, jer mu kazaše kojega naroda bješe Mardohej, nego gledaše da istrijebi sve Judejce što bijahu po svemu carstvu Asvirovu, narod Mardohejev. ⁷ Prvoga mjeseca, a to je mjesec Nisan, godine dvanaeste carovanja Asvirova, bacaše Fur, to jest ždrijeb, pred Amanom, od dana do dana i od mjeseca do mjeseca, do dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec Adar. ⁸ I Aman reèe caru Asviru: ima narod rasijan i rasut po narodima po svijem zemljama carstva tvojega, kojega su zakoni drukèiji od zakona svijeh naroda, i ne izvršuje zakona carevijeh, pa nije probitaèno caru da ih ostavi. ⁹ Ako je caru ugodno, da se piše da se istrijebe; i ja æu izmjeriti deset tisuæa talanata srebra u ruke pristavima da donesu u carevu riznicu. ¹⁰ Tada car snimi prsten s ruke svoje i daje ga Amanu sinu Amedatinu Agageju neprijatelju Judejskom. ¹¹ I reèe Amanu: to srebro neka tebi, a od naroda èini što ti je drago. ¹² Zato dozvaše pisare careve prvoga mjeseca trinaestoga dana, i napisa se sve kako zapovjedi Aman, namjesnicima carevijem i vojvodama u svakoj zemlji i knezovima svakoga naroda, svakoj zemlji pismom njezinijem i svakomu narodu jezikom njegovijem, u ime cara Asvira napisa se i prstenom carevijem zapeèati se. ¹³ I razaslaše se knjige po glasnicima u sve zemlje careve da potru, pobiju i istrijebe sve Judejce, staro i mlado, djecu i žene u jedan dan, trinaestoga dana dvanaestoga mjeseca, koje je mjesec Adar, i da razgrabe imanje njihovo. ¹⁴ U knjigama se govoraše da se oglasi zapovijest po svijem zemljama i da se objavi svijem narodima da budu gotovi

za onaj dan. ¹⁵ Glasnici otidoše brzo po zapovijesti carevoj, i zapovijest bi oglašena u Susanu carskom gradu. A car i Aman sjeđahu i pijahu, a grad se Susan smete.

4

¹ A Mardohej doznava sve šta bi, razdrije haljine svoje i obuèe se u kostrijet i posu se pepelom i pođe po gradu vièuæi iza glasa gorko. ² I dođe do pred vrata careva, jer ne bješe slobodno uæi na vrata careva u kostrijeti. ³ I u svijem zemljama, u koje god mjesto dođe rijeè careva i zapovijest njegova, bi velika žalost među Jevrejima i post i plaè i jauk, i mnogi u kostrijeti i pepelu ležahu. ⁴ I dođoše djevojke Jestirine i dvorani njezini, i javiše joj: i carica se ožalosti veoma, i posla haljine da preobuku Mardoheja i da skinu s njega kostrijet; ali on ne primi. ⁵ Tada dozva Jestira Ataha dvoranina careva, kojega joj bješe dao da joj služi, i zapovjedi mu za Mardoheja da razbere šta mu je i zašto. ⁶ I otide Atah k Mardoheju na ulicu gradsku koja bijaše pred vratima carevijem. ⁷ I Mardohej mu kaza sve što mu se dogodilo i za srebro što je obrekao Aman dati u carevu riznicu za Judejce da ih istrijebi; ⁸ I prijepis od zapovijesti koja bi proglašena u Susanu da se istrijebe, dade mu da je pokaže Jestiri i javi, i da joj naruèi da otide k caru i da ga umilostivi i da ga moli za svoj narod. ⁹ I vrativši se Atah kaza Jestiri rijeèi Mardohejeve. ¹⁰ A Jestira reèe Atahu i zapovjedi mu da kaže Mardoheju: ¹¹ Znaju sve sluge careve i narod po zemljama carevijem da ko bi god, èovjek ili žena, ušao k caru unutra u dvor ne buduæi pozvan, jedan je zakon za nj, da se pogubi, osim kome bi car pružio zlatnu palicu, taj ostaje živ; a ja nijesam zvana da uđem k caru, ovo je trideset dana. ¹² I kazane biše Mardoheju rijeèi Jestirine. ¹³ A Mardohej opet poruèi Jestiri: nemoj misliti da æeš se mimo sve Judejce

izbaviti u domu carevu. ¹⁴ Jer ako ti uzmuèiš sada, doæi æe pomoæ i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvojega poginuæete; i ko zna nijesi li za ovako vrijeme došla do carstva. ¹⁵ Tada reèe Jestira da odgovore Mardoheju: ¹⁶ Idi, skupi sve Judejce što se nalaze u Susanu, i postite za me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni noæu; i ja æu sa svojim djevojkama postiti takoðer, pa æu onda otiaèi k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem. ¹⁷ Tada otide Mardohej i uèini sve kako mu zapovjedi Jestira.

5

¹ A treæi dan obuèe se Jestira u carsko odijelo, i stade u trijemu unutrašnjega dvora carskoga prema stanu carevu; a car sjeðaše na carskom prijestolu svom u dvoru carskom prema vratima od dvora. ² I kad car ugleda caricu Jestiru gdje stoji u trijemu, ona naðe milost pred njim, te car pruži prema Jestiri zlatnu palicu koja mu bješe u ruci, i Jestira pristupi i dotaèe se kraja od palice. ³ I reèe joj car: što ti je, carice Jestiro? i šta želiš? ako je i do polovine carstva, daæe ti se. ⁴ A Jestira reèe: ako je ugodno caru, neka doðe car s Amanom danas na objed koji sam mu zgotovila. ⁵ A car reèe: zovite brže Amana da uèini što reèe Jestira. I doðe car s Amanom na objed koji zgotovi Jestira. ⁶ Potom car napiv se vina reèe Jestiri: šta želiš? daæe ti se; i šta moliš? ako je i do polovine carstva, biæe. ⁷ A Jestira odgovarajuæi reèe: želim i molim: ⁸ Ako sam našla milost pred carem, i ako je ugodno caru da mi da što želim i uèini što molim, neka opet doðe car s Amanom na objed koji æu im zgotoviti, i sjutra æu uèiniti po rijeèi carevoj. ⁹ I tako otide Aman onaj dan veseo i dobre volje. Ali kad vidje Aman Mardoheja na vratima carevijem a on ne usta niti se maèe pred njim, napuni se Aman gnjeva na

Mardoheja. ¹⁰ Ali se uzdrža Aman dokle dođe kuæi svojoj; potom posla i sazva prijatelje svoje i Seresu ženu svoju. ¹¹ I pripovjedi im Aman o slavi bogatstva svojega i o mnoštvu sinova svojih i o svemu èim ga je podigao car i kako ga je uzvisio svrh knezova i sluga carskih. ¹² I doda Aman: pa i carica Jestira nikoga osim mene ne pozva s carem na objed, koji bješe zgotovila, pa i sjutra sam pozvan k njoj s carem. ¹³ Ali sve to nije mi ni na što dokle god gledam onoga Mardoheja Judejca gdje sjedi na vratima carevijem. ¹⁴ Tada mu reèe Seresa žena njegova i svi prijatelji njegovi: neka naèine vješala visoka pedeset lakata, i ujutru reci caru da se na njima objesi Mardohej, pa idi s carem veseo na objed. I to bi po volji Amanu i pripravi vješala.

6

¹ Onu noæ ne mogaše car spavati, i zapovjedi te mu donesoše knjigu od znamenitijeh događaja, dnevnike, te je èitaše caru. ² I nađe se zapisano kako je Mardohej prokazao za Vihtana i Teresa, dva dvoranina, koji èuvahu stražu na pragu, da gledaju da dignu ruke na cara Asvira. ³ Tada reèe car: kaka je èast i kako je dobro uèinjeno Mardoheju za to? A momci carevi, sluge njegove, rekoše: nije mu uèinjeno ništa. ⁴ A car reèe: ko je u trijemu? A Aman bješe došao u spoljašnji trijem dvora careva da kaže caru da se objesi Mardohej na vješala koja mu je pripravo. ⁵ A momci carevi rekoše mu: gle, Aman stoji u trijemu. A car reèe: neka dođe. ⁶ I Aman dođe, a car mu reèe: šta treba uèiniti èovjeku kojega car hoæe da proslavi? A Aman reèe u sebi: koga bi car htio proslaviti ako ne mene? ⁷ I reèe Aman caru: koga car hoæe da proslavi, ⁸ Treba donijeti carsko odijelo koje car nosi, i dovesti konja na kom car jaše, i metnuti mu na glavu vijenac carski; ⁹ I odijelo i konja treba dati kome između najveæih knezova

carevijeh da obuku èovjeka onoga kojega car hoæe da proslavi, pa da ga provedu na konju po ulicama gradskim i vièu pred njim: ovako biva èovjeku koga car hoæe da proslavi. ¹⁰Tada reèe car Amanu: brže uzmi odijelo i konja kao što reèe, i uèini tako Mardoheju, Judejcu koji sjedi na vratima carevijem; nemoj izostaviti ništa što si rekao. ¹¹I uze Aman odijelo i konja, i obuèe Mardoheja i provede ga na konju po ulicama gradskim vièuæi pred njim: ovako biva èovjeku koga car hoæe da proslavi. ¹²Potom se vrati Mardohej na vrata careva, a Aman brže otide kuæi svojoj žalostan i pokriveno glave. ¹³I pripovjedi Aman Seresi ženi svojoj i svijem prijateljima svojim sve što mu se dogodi. Tada mu rekoše mudarci njegovi i Seresa žena njegova: kad je od Judejskoga sjemena Mardohej pred kojim si poèeo padati, neæeš mu odoljeti, nego æeš pasti pred njim. ¹⁴I dok oni još govorahu s njim, doðoše dvorani carevi i brže odvedoše Amana na objed koji zgotovi Jestira.

7

¹I tako doðe car i Aman na objed carici Jestiri. ²I reèe car Jestiri opet drugi dan napivši se vina: šta želiš, carice Jestiro? daæe ti se; i šta moliš? ako je i do polovine carstva, biæe. ³Tada odgovori carica Jestira i reèe: ako sam našla milost pred tobom, care, i ako je caru ugodno, neka mi se pokloni život moj na moju želju i narod moj na moju molbu. ⁴Jer smo prodani ja i moj narod da nas potru, pobiju i istrijebe. Da smo prodani da budemo sluge i sluškinje, muèala bih, premda neprijatelj ne bi mogao naknaditi štete caru. ⁵A car Asvir progovori i reèe carici Jestiri: ko je taj? i gdje je taj koji se usudio tako èiniti? ⁶A Jestira reèe: protivnik i neprijatelj ovaj je zlikovac Aman. A Aman se uplaši od cara i od carice. ⁷Tada car gnjevan usta od vina i otide u vrt kod dvora, a Aman osta da moli za

život svoj caricu Jestiru, jer vidje da je car naumio zlo po nj. ⁸ Potom se car vrati iz vrta dvorskoga u kuæu gdje bješe pio vino; a Aman bješe pao na odar gdje sjeđaše Jestira. I car reèe: eda li æe i caricu osramotiti kod mene u kuæi? Èim ta rijeè izide iz usta carevijeh, pokriše lice Amanu. ⁹ I Arvona, jedan od dvorana carevijeh, reèe: evo i vješala što je naèinio Aman za Mardoheja koji je govorio dobro po cara stoje kod kuæe Amanove, visoka pedeset lakata. I reèe car: objesite ga na njih. ¹⁰ I tako objesiše Amana na vješala koja bješe pripremio Mardoheju. I gnjev carev utiša se.

8

¹ Istoga dana dade car Asvir carici Jestiri kuæu Amana neprijatelja Judejskoga. A Mardohej izide pred cara, jer Jestira kaza šta joj je on; ² I car snimiv prsten svoj, koji bješe uzeo od Amana, dade ga Mardoheju; a Jestira postavi Mardoheja nad kuæom Amanovom. ³ Potom Jestira opet govori caru i padnuvši pred noge njegove i plaèuæi moljaše ga da ukloni zloæu Amana Agageja i misao njegovu koju bješe smislio na Judejce. ⁴ Tada car pruži zlatnu palicu prema Jestiri, i Jestira usta i stade pred carem, ⁵ I reèe: ako je ugodno caru i ako sam našla milost pred njim, i ako je pravo pred carem i ako sam mu mila, neka se piše da se poreku knjige u kojima je misao Amana sina Amedatina, Agageja, koje je raspisao da se istrijebe Judejci što su po svijem zemljama carevijem. ⁶ Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi zadesilo moj narod? i kako bih mogla gledati da se potre rod moj? ⁷ A car Asvir reèe carici Jestiri i Mardoheju Judejcu: eto, dao sam kuæu Amanovu Jestiri a njega su objesili na vješala zato što šæaše dignuti ruku svoju na Judejce. ⁸ Vi dakle pišite za Judejce kako vam je drago u ime carevo

i zapeèatite prstenom carevijem; jer što se piše u ime carevo i zapeèati prstenom carevijem ne može se poreæi. ⁹ I dozvaše pisare careve u isto vrijeme, treæega mjeseca, koje je mjesec Sivan, dvadeset treæega dana, i pisa se sve, kako zapovjedi Mardohej, Judejcima i namjesnicima i knezovima i upraviteljima po zemljama, od Indije do Etiopije, sto i dvadeset i sedam zemalja, u svaku zemlju njezinijem pismom i svakom narodu njegovijem jezikom, i Judejcima njihovijem pismom i njihovijem jezikom. ¹⁰ A napisa u ime cara Asvira i zapeèati prstenom carevijem, i razasla knjige po glasnicima koji jahahu na brzijem konjma i na mladijem mazgama: ¹¹ Da je car dopustio Judejcima što su u kome god gradu da se skupe i brane život svoj, da potru i pobiju i istrijebe svaku vojsku kojega mu drago naroda i zemlje, koji bi udarili na njih, i djecu njihovu i žene njihove, a imanje njihovo da razgrabe. ¹² U isti dan po svijem zemljama cara Asvira, trinaestoga dana mjeseca dvanaestoga, koje je mjesec Adar. ¹³ U knjigama se govoraše da se oglasi zapovijest po svijem zemljama i da se objavi svijem narodima da Judejci budu gotovi za onaj dan da se osvete svojim neprijateljima. ¹⁴ Glasnici koji jahahu na brzijem konjma i mazgama otidoše brzo i hitno po zapovijesti carevoj; i zapovijest bi oglašena u Susanu carskom gradu. ¹⁵ A Mardohej otide od cara u carskom odijelu ljubièastom i bijelom i pod zlatnijem vijencem velikim i u plaštu od tankoga platna i skerleta, i grad Susan radovaše se i veseljaše se. ¹⁶ Judejcima dođe svjetlost i veselje i radost i slava. ¹⁷ I u svakoj zemlji i u svakom gradu, gdje god dođe zapovijest careva i naredba njegova, bješe radost i veselje među Judejcima, gozba i blagi dani, i mnogi iz naroda zemaljskih postajahu Judejci, jer ih popade strah od Jevreja.

9

¹ I tako dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec Adar, trinaestoga dana, kad dođe da se izvrši riječ careva i zapovijest njegova, istoga dana kad se neprijatelji Judejski nadahu da će obladati njima, preokrenu se, te Judejci obladaše svojim nenavidnicima. ² Skupiše se Judejci u svojim gradovima po svijem zemljama cara Asvira da dignu ruke na one koji im tražahu zlo; i niko ne mogaše stajati pred njima; jer strah od njih popade sve narode. ³ I svi knezovi zemaljski, namjesnici i upravitelji i koji opravljahu poslove careve, podupirahu Judejce, jer ih popade strah od Mardoheja. ⁴ Jer velik bijaše Mardohej u domu carevu, i slava njegova prolažala sve zemlje, jer taj čovjek Mardohej bivaše sve veći. ⁵ I tako pobiše Judejci sve neprijatelje svoje mačem i potrše i istrijebiše, i učiniše što htješe od nenavidnika svojih. ⁶ I u Susanu carskom gradu ubiše Judejci i istrijebiše pet stotina ljudi. ⁷ I Farsandatu i Dalfona i Aspatu, ⁸ I Poratu i Adaliju i Aridatu, ⁹ I Farmastu i Arisaja i Aridaja i Vaježatu, ¹⁰ Deset sinova Amana sina Amedatina neprijatelja Judejskoga pobiše, ali na plijen ne digoše ruke svoje. ¹¹ U onaj dan kad javiše caru broj pobijenijeh u Susanu carskom gradu, ¹² Reče car Jestiri carici: u Susanu carskom gradu pobiše i potrše Judejci pet stotina ljudi i deset sinova Amanovijeh, a šta su učinili po ostalijem zemljama carevijem? Šta želiš? da će ti se; i šta još moliš? biće. ¹³ A Jestira reče: ako je ugodno caru, da se dopusti Judejcima u Susanu i sutra da učine po današnjoj naredbi i deset sinova Amanovijeh da objese na vješala. ¹⁴ I zapovjedi car da bude tako. I oglašena bi zapovijest u Susanu, i objesiše deset sinova Amanovijeh. ¹⁵ I Judejci koji bijahu u Susanu skupivši se i četrnaestoga dana mjeseca Adara pobiše u Susanu tri stotine ljudi, ali na plijen ne digoše ruke svoje. ¹⁶ A

ostali Judejci koji bijahu po zemljama carevijem skupiše se da brane život svoj i da se smire od neprijatelja svojih; i pobiše sedamdeset i pet tisuća nenavidnika svojih; ali na plijen ne digoše ruke svoje. ¹⁷ To bi trinaestoga dana mjeseca Adara; a èetrnaestoga poèinuše, i praznovaše taj dan gosteæi se i veseleæi se. ¹⁸ A Judejci koji bijahu u Susanu skupiše se trinaestoga i èetrnaestoga dana istoga mjeseca, a poèinuše petnaestoga, i praznovaše taj dan gosteæi se i veseleæi se. ¹⁹ Zato Judejci seljani, koji žive po mjestima neograđenijem, praznuju èetrnaesti dan mjeseca Adara veseleæi se i gosteæi se i blagujuæi, i šaljuæi dijelove jedan drugom. ²⁰ Jer Mardohej napisa ovo, i razasla knjige svijem Judejcima koji bijahu po svijem zemljama cara Asvira, blizu i daleko, ²¹ Naređujuæi im da praznuju dan èetrnaesti mjeseca Adara i petnaesti dan istoga mjeseca svake godine; ²² Prema danima u koje se smiriše Judejci od neprijatelja svojih i prema mjesecu kad im se pretvori žalost u radost i tuga u veselje, da te dane praznuju gosteæi se i veseleæi se i šaljuæi dijelove jedan drugom, i siromasima darove. ²³ I primiše svi Judejci da èine što su poèeli i što im pisa Mardohej. ²⁴ Jer Aman sin Amedatin Agagej neprijatelj svih Judejaca namisli za Judejce da ih istrijebi, i baci Fur, to jest ždrijeb, da ih potre i istrijebi. ²⁵ Ali kad Jestira izide pred cara, on zapovjedi knjigom, te se zla misao njegova koju smisli na Judejce obrati na njegovu glavu, i objesiše njega i sinove njegove na vješala. ²⁶ Zato prozvaše te dane Furim od imena Fur; i radi svijeh rijeèi te knjige i radi onoga što vidješe, tako i radi onoga što im se dogodi, ²⁷ Postaviše Judejci i primiše na se i na sjeme svoje i na sve koji se udruže s njima da je nepromjenito da slave ta dva dana kao što je napisano za njih i na vrijeme koje je za njih određeno, svake godine, ²⁸ I da se ti dani spominju i slave u svakom naraštaju,

u svakoj porodici, u svakoj zemlji i u svakom gradu; i ti dani Furim da ne prestanu među Judejcima i spomen njihov da ne pogine u sjemenu njihovu. ²⁹ I pisa carica Jestira kœi Avihailova i Mardohej Judejac svakom tvrđom potvrđujuœi knjigu za Furim drugi put. ³⁰ I Mardohej razasla knjigu svijem Judejcima u sto i dvadeset i sedam zemalja cara Asvira s rijeèima ljubaznijem i istinijem, ³¹ Da tvrdo drže dane Furim na vrijeme kao što im je postavio Mardohej Judejac i carica Jestira i kao što sami postaviše sebi i sjemenu svojemu za spomen postu njihovu i vikanju njihovu. ³² Tako zapovijest Jestirina potvrdi uredbu za Furim, i bi zapisano u knjigu.

10

¹ Potom car Asvir udari danak na zemlju i na ostrva morska. ² A sva djela vlasti njegove i sile, i pripovijest o velièini Mardohejevoj kako ga je car uèinio velikim, to je napisano u knjizi dnevnika careva Midskih i Persijskih. ³ Jer Mardohej Judejac bješe drugi do cara Asvira i velik u Judejaca i mio mnoštvu braœe svoje starajuœi se za dobro svojemu narodu i govoreœi za sreæu svega sjemena svojega.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet), translated by Vuk
Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 14 Mar 2019 from source files dated 12 Nov 2018

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27